

«Intentar fer invisible la prostitució a la carretera no farà que deixi d'existir»

► Treballadores socials rebutgen la pressió policial a les dones que es prostitueixen als vorals de la xarxa viària

GIRONA | ACN/DdG

■ **Projecte Carretera** és el nom que engloba la feina de les educadores socials del nord del Maresme i la zona del Montseny, a cavall entre la Selva i el Vallès, que des de 1997 recorren la N-II i la C-35 per prestar assistència a les dones que exerceixen la prostitució a peu de carretera.

Se'ls ofereix material profilàctic i atenen les seves demandes en àmbit social per intentar garantir, tant com sigui possible, el seu benestar. Educadores i prostitutes rebutgen la pressió que suposa per a les treballadores del sexe normatives com la Llei de carreteres del 2012 o les nombroses ordenances de civisme que molts municipis utilitzen per intentar eradicar la prostitució.

«Intentar fer invisible la prostitució a la carretera no farà que deixi d'existir», explica Marta García, educadora del *Projecte Carretera*. Foragitant-les de la carretera, opina, es dificulta la feina d'acompanyament i atenció a la dona.

El perfil de la dona que fa aquestes carreteres ha anat variant i actualment són majoritàriament de països de l'est, com Bulgària o Romania, però també d'Amèrica Llatina, molt més presents anys enrere, juntament amb les russes. Les treballadores socials asseguren que aquestes dones són a la carretera per necessitat i que estan fora dels circuits de les grans màfies.

La implantació de la nova Llei de carreteres el 2012 la recorden com un moment traumàtic. «Hi havia molta pressió policial i algunes van marxar, però amb el

DECLARACIONS

MARTA GARCÍA

EDUCADORA DEL PROJECTE CARRETERA

«**Hi havia molta pressió policial i algunes van marxar, però amb el temps han tornat, sobretot després de pactar amb els Mossos que se les deixés estar si es posaven 50 metres a l'interior dels camins i no a peu de carretera»**»

Tordera va aprovar una ordenança el 2009 i va posar més de mig miler de multes; ara només n'ha posat tres

temps han tornat, sobretot després de pactar amb els Mossos que se les deixés estar si es posaven 50 metres a l'interior dels camins i no a peu de carretera», explica Marta García, educadora del *Projecte Carretera*.

Amb tot, des del *Projecte Carretera*, que gestiona la Comunitat Terapèutica del Maresme, es mostren crítics amb la política sancionadora vers les treballadores del sexe: «Acostumem a fer fora el que ens molesta a la vista», denuncia García.

Assegura, però, que la repressió no farà desaparèixer el problema i demana que es pugui garantir l'atenció a la dona.

Una dona que fa deu anys que treballa a la carretera que va de Tordera a Hostalric assegura que els primers mesos hi va haver molta pressió policial. Ara, en can-

Una prostituta ofereix els seus serveis a la N-II, a Tordera.

vi, reconeix que ningú compleix la distància dels 50 metres, però tampoc existeix la pressió per part de les autoritats. «Som prostitutes i a ningú els importem. En aquest país no hi ha res regulat», etziba.

Des del *Projecte Carretera* defensen que les dones «hi seran igualment i cal que estiguin ben ateses. L'objectiu és que puguin tenir els seus drets com a persones i apropar-les als serveis comunitaris. Fer-les invisibles només ens impedeix fer la nostra feina i no les podríem atendre», reflexiona Marta García.

El cas de Tordera

Tordera és un dels municipis que fa més anys que treballen per eradicar la prostitució de la carretera.

L'any 2009 es va aprovar una ordenança municipal per regular la presència de dones que ofereixen sexe a peu de carretera i a dia d'avui pràcticament ha desaparegut del paisatge urbà del municipi.

En aquest sentit, els anys 2009 i 2010 es van posar més de mig miler de multes a dones i clients, tot i que només es van cobrar la meitat, les dels clients, perquè les prostitutes es declaren insolvents. Tot i això, la pressió va sorgir efecte i l'any passat només va caldre posar deu multes, mentre que durant la primera meitat del 2016 se n'han posat tres.

L'alcalde de Tordera, Joan Carles García, assegura que la seva posició no és en contra de la prosti-

tució com a tal, sinó per les problemàtiques associades, com el proxenetisme o la llibertat de la dona «i també per una qüestió d'imatge». García reconeix que la prostitució a la N-II no ha desaparegut, sinó que s'ha desplaçat a altres municipis que no exerceixen aquesta pressió.

«Cal regularitzar-ho, perquè eradicar la prostitució és complicat i il·legalitzar-la no és la solució», assegura. L'alcalde de Tordera recorda que a França es va prohibir però no per això ha deixat d'existir i proposa establir una regulació en àmbit català de la mateixa manera que està reglada l'obertura de prostíbuls. A Tordera hi ha tres clubs en funcionament des de fa molts anys.

Puigcerdà cataloga els túnels de sota l'Ajuntament per obrir-los al turisme

► L'Ajuntament declara Bé Local l'Ull de Basilisc per optar a ajudes de les administracions

PUIGCERDÀ | MIQUEL SPA

■ Puigcerdà està decidit a explorar el seu subsòl com a nou atractiu turístic. L'Ajuntament ha aprovat per unanimitat de tots els grups municipals declarar Bé Local la gran galeria subterrània de la plaça de l'Ajuntament, coneguda com a Pou de Glaç o Ull de Basilisc. L'objectiu de la declaració és blindar legalment tant aquesta galeria com el túnel

que hi dona accés i, així, assegurar-ne la conservació i obrir-los a possibles subvencions per part de les administracions públiques.

Aportació de la Diputació

La voluntat de l'Ajuntament ceretà és reprendre la restauració de la galeria i el túnel un cop hagi passat l'estiu. De fet, el consistori té preparada una partida de 15.000 euros, 10.000 dels quals els aporta la Diputació de Girona, que han de fer possible l'adequació de tot l'espai abans que acabi l'any.

L'equip de govern preveu que el proper 2017 el túnel pugui ser visitable i esdevingui la primera

galeria subterrània, de les nombroses que hi ha a la vila, oberta al turisme.

Els tècnics han datat l'Ull de Basilisc, de 24 metres quadrats, al voltant de l'any 1380, quan es va construir com a dipòsit d'aigua per assegurar l'abastiment del nucli antic.

Aquest element de subsistència era clau en una època de conflictes bèl·lics perquè el llac, que ja existia, quedava fora de les muralles. Amb el pou, els veïns de Puigcerdà s'asseguraven tenir aigua potable a prop de casa i garantir-se el subministrament.

El conjunt subterrani el formen un túnel d'aproximadament

El túnel que porta a la galeria Ull de Basilisc.

30 metres, l'entrada del qual està situat a la façana de ponent de la plaça de l'Ajuntament, i una sala de 24 metres quadrats.

Pou de glaç

A partir del segle XVII es va modificar com a pou de glaç, nom que li ha quedat popularment. La

seva denominació històrica és, però, Ull de Basilisc, perquè així es dotava l'entrada al túnel com una possible porta a l'infern, segons han explicat els experts.

Els historiadors encarregats del projecte han calculat l'existència d'una vintena de túnels al subsòl de Puigcerdà.